

Bet. o. Lovf. om Lillægsh. for Finantsaaret fra 1. April 1875 til 31. Marts 1876.

Lillægbevillingsloven for 1875—76 paa en saadan aarlig Understøttelse for hende af 75 Kr. aarlig fra den 1ste Februar d. A. at regne.

Den 9de Januar d. A. afgik ved Døden forhenværende Husshovmester hos Landgrevinde Louise Charlotte af Hessen, Kammerassessor F. D. Heynemann, som oppebar en Pension af 330 Rd. aarlig, der i Genhold til Lov af 20de April 1866 § 1 udrededes af Statskassen, og hans Enke, der er over 64 Aar gammel og ikke har anden Formue eller Indtægt end en Kapital paa 500 Kr., har derefter ligeledes ansøgt om Pension af Statskassen. Hvad der ovenfor er bemærket angaaende Stafet Sjørgensens Enke, gjælder i det Hele ogsaa om denne Enke, der, da Heynemans tidligere Embedsindtægt i sin Tid er opgiwet til 987 Rd. aarligt, formentlig passende kunde foreslaas til en Understøttelse af 240 Kr. aarlig fra 1ste Februar d. A. at regne.

I Genhold til Foranstaaende tillader jeg mig saaledes tjenstlig at ammode det ærede Udvalg om behagelig til 2den Behandling af Forslag til Lov om Lillægbevilling for Finantsaaret fra 1ste April 1875 til 31te Marts 1876 at stille følgende Vædringsforslag:

Til § 5: Efter 2den Linie indskydes:

Forhenværende Stafet C. C. Sjørgensens Enke (75 Kr. aarlig fra 1ste Februar 1876)	12 Kr. 50 Ø.
Forhenværende Husshovmester, Kammerassessor F. D. Heynemanns Enke (240 Kr. aarlig fra 1ste Februar 1876)	40 — „ —"

Udvalget tiltræder dette Forslag.

9) Skrivelse af 27de Januar 1876 fra Finantsministeren:

„Samtidig med at Sognepræst for Nygind, Krogshøj og Skjerring Menigheder i Aarhus Stift G. L. B. Hald ved allerhøjeste Resolution af 20de Oktober 1873 efter Ansøgning blev entlediget i Naade og med Pension fra bemeldte Embede, blev der af Statskassen tilstaaet ham et Tilskud til Raldspensionen af 300 Rd. aarlig fra Begyndelsen af den paa Naadensaarets Udløb følgende Maaned eller fra den 1ste November 1874 at regne. Denne Pension forblev imidlertid for de første 13 Maaneder indtil den 30te November f. A. henstaaende uhevet og det paa Udbetalingen af dette Beløb, i Alt 325 Rd., af Pensionisten i Begyndelsen af December f. A. fremsatte Krav maatte derfor, da ingen loelig Forhindring kunde bevises, i Overensstemmelse med Forckrifterne i Pensionsloven af 24de Februar 1858 § 16 afsøjes som forældet. Da det imidlertid i et til Finantsministeriet nu indkommet Andragende fra Pastor Hald er oplyst, at Grunden til, at den fastsatte Tidsfrist for Hævningen er bleven lidt overskredet, er den, at han, der var ubekendt med den paagældende Bestemmelse i Pensionsloven, antog, at Pensionen fra Statskassen ikke kunde hæves før henimod det samme Tidspunkt, da Raldspensionen forfaldt til Udbetaling, nemlig efter Kapitelstartens Fastsettelse for 1875, har Finantsministeriet troet, at der i Lighed med, hvad der oftere tilforn stet er, kunde være Opfordring til af Billighedshensyn at søge Bevilling paa at efterbetale det saaledes forældede Pensionsbeløb af 650 Kroner.

I Genhold til Foranstaaende skal Finantsministeriet saaledes tillade sig tjenstligt at ammode det ærede Udvalg om behagelig til 2den Behandling af Lillægbevillingslov for 1875—76 at stille følgende Vædringsforslag:

Til § 5. Efter 4de Linie indskydes:

„Forhenværende Sognepræst G. L. B. Hald, Efterbetaling af Pension for Tiden fra 1ste November 1874 til 30te November 1875

650 Kroner.“

Udvalget tiltræder dette Forslag.